

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-10-04

Druk nr 2523

Warszawa, 5 lutego 2004 r.

Pan
Marek Borowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o ochronie granicy państwowej oraz niektórych innych ustaw wraz z projektami podstawowych aktów wykonawczych.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Obrony Narodowej.

Z wyrazami szacunku

(-) Leszek Miller

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o ochronie granicy państwowej oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej (Dz. U. Nr 78, poz. 461, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 7 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Zadania Ministra Obrony Narodowej w zakresie ochrony granicy państwowej w przestrzeni powietrznej Rzeczypospolitej Polskiej wykonuje Dowódca Sił Powietrznych we współdziałaniu z Dowódcą Marynarki Wojennej i Dowódcą Wojsk Lądowych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.”;

2) art. 18 i 18a otrzymują brzmienie:

„Art. 18. Warunki przekraczania granicy państwowej oraz wykonywania lotów w przestrzeni powietrznej Rzeczypospolitej Polskiej przez własne i obce cywilne statki powietrzne określają przepisy

ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. Nr 130, poz. 1112, z 2003 r. Nr 210, poz. 2036 oraz z 2004 r. Nr ..., poz. ...) oraz umowy międzynarodowe, którymi Rzeczpospolita Polska jest związana.

Art. 18a. 1. Przekroczenie granicy państwowej i lot obcego wojskowego statku powietrznego w przestrzeni powietrznej Rzeczypospolitej Polskiej może nastąpić na podstawie zezwolenia wydanego przez Dowódcę Sił Powietrznych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, udzielonego na wniosek zainteresowanego podmiotu.

2. Zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, nie wymaga przekroczenie granicy państwowej i lot w przestrzeni powietrznej Rzeczypospolitej Polskiej obcych wojskowych statków powietrznych wykonujących zadania wojskowego nadzoru przestrzeni powietrznej w ramach Zintegrowanego Systemu Obrony Powietrznej Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego.

3. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, nie jest wymagane wobec obcego wojskowego statku powietrznego:

- 1) na pokładzie którego znajduje się przedstawiciel obcego państwa, składający oficjalną wizytę w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) stanowiącego honorową eskortę statku powietrznego, o którym mowa w pkt 1;

- 3) wykonującego lot w przestrzeni powietrznej Rzeczypospolitej Polskiej:
 - a) związany z prowadzeniem akcji poszukiwawczo-ratowniczej w celu udzielenia pomocy ludziom albo statkowi powietrznemu lub statkowi morskemu znajdującemu się w niebezpieczeństwie,
 - b) związany z niesieniem pomocy medycznej lub technicznej albo pomocy w razie klęski żywiołowej lub zagrożenia środowiska,
 - c) związany z wykonywaniem zadań wynikających z umów międzynarodowych, którymi Rzeczpospolita Polska jest związana, jeżeli obowiązek udostępnienia przestrzeni powietrznej Rzeczypospolitej Polskiej wynika z tych umów,
 - d) w przypadku gdy ten statek znajduje się w niebezpieczeństwie lub gdy wykonuje ten lot dla uniknięcia niebezpieczeństwa.
4. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania z wnioskiem o zezwolenie na przekroczenie granicy państwowej i lot obcego wojskowego statku powietrznego w przestrzeni powietrznej Rzeczypospolitej Polskiej oraz wzór wniosku w tej sprawie, a także warunki wykonywania lotów przez taki statek w przestrzeni

powietrznej Rzeczypospolitej Polskiej. Rozporządzenie powinno zapewnić sprawność postępowania w sprawach udzielania zezwoleń na wykonanie lotów w przestrzeni powietrznej Rzeczypospolitej Polskiej przez obce wojskowe statki powietrzne oraz bezpieczeństwo ruchu lotniczego w tej przestrzeni.”;

3) po art. 18a dodaje się art. 18b w brzmieniu:

"Art. 18b. 1. Obcy wojskowy statek powietrzny, który przekroczył granicę państwową albo wykonuje lot w przestrzeni powietrznej Rzeczypospolitej Polskiej bez zezwolenia, o którym mowa w art. 18a ust. 1, lub niezgodnie z warunkami tego zezwolenia oraz obcy cywilny statek powietrzny, który przekroczył granicę państwową niezgodnie z przepisami ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, może być wezwany przez państwowy organ zarządzania ruchem lotniczym do:

- 1) opuszczenia przestrzeni powietrznej Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) odpowiedniej zmiany kierunku lub wysokości lotu;
- 3) lądowania na wskazanym przez ten organ lotnisku;
- 4) wykonania innych poleceń.

2. W przypadku niezastosowania się do któregokolwiek z wezwań, o których mowa w ust. 1, obcy statek powietrzny może być:

1) przechwycony przez wojskowy statek powietrzny, zwany dalej „statkiem przechwytyjącym”. Przechwycenie polega na identyfikacji statku powietrznego, nawiązaniu z nim łączności radiowej i kontaktu wzrokowego oraz naprowadzeniu go na właściwy kierunek lub wysokość lotu albo wymuszeniu lądowania na wskazanym lotnisku;

2) ostrzeżony strzałami ostrzegawczymi przez statek przechwytyjący, a w przypadku dalszego niestosowania się do wezwania - zniszczony;

~~3~~ zniszczony bez dokonania czynności, o których mowa w pkt 1 i 2, w sytuacji:

a) dokonywania zbrojnej napaści lub agresji przeciwko celom położonym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,

b) gdy nie posiada załogi na pokładzie,

c) gdy wymagają tego względy bezpieczeństwa, a organ dowodzenia obroną powietrzną, uwzględniając w szczególności informacje przekazane przez państwowy organ zarządzania ruchem lotniczym, stwierdzi,

że obcy statek powietrzny jest użyty do działań sprzecznych z prawem, a w szczególności jako środek ataku terrorystycznego z powietrza.

3. Decyzję o zastosowaniu środków, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2 oraz pkt 3 lit. a i b podejmuje Dowódca Sił Powietrznych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, a środka, o którym mowa w ust. 2 pkt 3 lit. c – Minister Obrony Narodowej.
4. Zmuszony do lądowania na lotnisku międzynarodowym obcy statek powietrzny, jego załogę i ładunek oraz pasażerów i ich bagaże, podmiot zarządzający lotniskiem przekazuje Straży Granicznej, w celu niezwłocznego przeprowadzenia czynności określonych odrębnymi przepisami, w szczególności dokonania kontroli granicznej.
5. Obcy statek powietrzny zmuszony do lądowania na lotnisku innym niż lotnisko międzynarodowe lub na lądowisku, jego załogę i ładunek oraz pasażerów i ich bagaże, podmiot zarządzający lotniskiem lub użytkownik lądowiska przekazuje właściwym organom, powiadamiając o tym zdarzeniu organ Straży Granicznej, który niezwłocznie wykonuje czynności określone odrębnymi przepisami, a w szczególności dokonuje kontroli granicznej.

6. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania przy stosowaniu środków, o których mowa w ust. 2, oraz zakres i sposób współdziałania organu dowodzenia obroną powietrzną z państwowym organem zarządzania ruchem lotniczym w tych sprawach. Rozporządzenie powinno zapewnić zastosowanie środków, o których mowa w ust. 2, tylko w przypadku braku możliwości innego wymuszenia przestrzegania prawa polskiego, a także sprawność i skuteczność współdziałania organów chroniących przestrzeń powietrzną Rzeczypospolitej Polskiej.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2002 r. Nr 171, poz. 1399, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) uchyla się rozdział 4;
- 2) art. 26 otrzymuje brzmienie:

„Art. 26. Zasady użycia środków przymusu w stosunku do statków powietrznych znajdujących się w przestrzeni powietrznej Rzeczypospolitej Polskiej określają przepisy ustawy z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej (Dz. U. Nr 78, poz. 461, z 1997 r. Nr 6, poz. 31 i Nr 43, poz. 271, z 2000 r. Nr 12, poz. 136 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 45, poz. 498, z 2003 r. Nr 223, poz. 2220 oraz z 2004 r. Nr ..., poz. ...)

oraz ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. Nr 130, poz. 1112, z 2003 r. Nr 210, poz. 2036 oraz z 2004 r. Nr ..., poz. ...).”.

Art. 3. W ustawie z dnia 23 września 1999 r. o zasadach pobytu wojsk obcych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz zasadach ich przemieszczania się przez to terytorium (Dz. U. Nr 93, poz. 1063 oraz z 2003 r. Nr 60, poz. 536 i Nr 210, poz. 2036) w art. 4 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

"4. Uzyskiwanie zezwoleń na przemieszczanie się obcego wojskowego statku powietrznego odbywa się na zasadach i w trybie przepisów ustawy z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej (Dz. U. Nr 78, poz. 461, z 1997 r. Nr 6, poz. 31 i Nr 43, poz. 271, z 2000 r. Nr 12, poz. 136 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 45, poz. 498 oraz z 2004 r. Nr, poz. ...).”.

Art. 4. W ustawie z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. Nr 130, poz. 1112 oraz z 2003 r. Nr 210, poz. 2036) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 121 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

"6. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, sposób współdziałania organów zarządzania ruchem lotniczym z Siłami Powietrznymi Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, w sposób zapewniający szczególną rolę systemu obrony powietrznej w zakresie przeciwdziałania zagro-

żeniom bezpieczeństwa państwa z powietrza w czasie pokoju.”;

2) w art. 122 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Użytkownik polskiej przestrzeni powietrznej jest obowiązany do niezwłocznego wykonywania poleceń państwowego organu zarządzania ruchem lotniczym oraz cywilnych i wojskowych lotniskowych organów służb ruchu lotniczego, a także organów dowodzenia obroną powietrzną, jak również poleceń przekazanych mu przez wojskowe statki powietrzne.

2. Organy, o których mowa w ust. 1, w przypadku gdy cywilny statek powietrzny wykonuje lot wbrew zakazom lub ograniczeniom, o których mowa w art. 119 ust. 2, 4 lub 5, albo gdy istnieją uzasadnione obawy, aby sądzić, że cywilny statek powietrzny jest użyty do działań sprzecznych z prawem, mogą wezwać ten statek do:

1) odpowiedniej zmiany kierunku lub wysokości lotu;

2) lądowania na wskazanym przez ten organ lotnisku;

3) wykonania innych poleceń.”;

3) po art. 122 dodaje się art. 122a w brzmieniu:

"Art. 122a. Jeżeli wymagają tego względy bezpieczeństwa państwa i organ dowodzenia obroną powietrzną, uwzględniając w szczególności infor-

macje przekazane przez państwowy organ zarządzania ruchem lotniczym, stwierdzi, że cywilny statek powietrzny jest użyty jako środek ataku terrorystycznego z powietrza, statek ten może być zniszczony na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej (Dz. U. Nr 78, poz. 461, z 1997 r. Nr 6, poz. 31 i Nr 43, poz. 271, z 2000 r. Nr 12, poz. 136 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 45, poz. 498 oraz z 2004 r. Nr ..., poz. ...).”;

4) w art. 142 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) poleceń organów państwa, w którego przestrzeni powietrznej lot się odbywa, a także poleceń otrzymanych od jego państwowego statku powietrznego.”;

5) w art. 150 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Międzynarodowe loty wojskowych statków powietrznych są wykonywane na zasadach określonych w ustawie z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej (Dz. U. Nr 78, poz. 461, z 1997 r. Nr 6, poz. 31 i Nr 43, poz. 271, z 2000 r. Nr 12, poz. 136 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 45, poz. 498, z 2003 r. Nr 223, poz. 2220 oraz z 2004 r. Nr ..., poz.) oraz w umowach międzynarodowych, którymi Rzeczpospolita Polska jest związana, z zastrzeżeniem art. 1 ust. 5.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 29 października 2003 r. o zmianie ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 210, poz. 2036) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4 uchyla się pkt 3 i 4;
- 2) w art. 14 uchyla się pkt 2.

Art. 6. Uprawnienia Dowódcy Sił Powietrznych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej określone w przepisach ustaw zmienianych niniejszą ustawą do dnia 30 czerwca 2004 r. przysługują Dowódcy Wojsk Lotniczych i Obrony Powietrznej Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 7. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 2 pkt 1, który wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2004 r.

-
- 1) Niniejsza ustawa zmienia również ustawy: z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, z dnia 23 września 1999 r. o zasadach pobytu wojsk obcych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz zasadach ich przemieszczania przez to terytorium, z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze i z dnia 29 października 2003 r. o zmianie ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej oraz o zmianie niektórych innych ustaw.
 - 2) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 6, poz. 31 i Nr 43, poz. 271, z 2000 r. Nr 12, poz. 136 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 45, poz. 498 oraz z 2003 r. Nr 223, poz. 2220.
 - 3) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 90, poz. 844, Nr 113, poz. 1070, Nr 128, poz. 1175, Nr 137, poz. 1302, Nr 166, poz. 1609 i Nr 210, poz. 2036.

UZASADNIENIE

I. Uwagi wstępne

Celem proponowanej nowelizacji aktów prawnych, tj.: ustawy z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej, ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, ustawy z dnia 23 września 1999 r. o zasadach pobytu wojsk obcych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz zasadach ich przemieszczania się przez to terytorium, ustawy z dnia 3 l i p c a 2 0 0 2 r. – Prawo lotnicze i ustawy z dnia 29 października 2003 r. o zmianie ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej oraz o zmianie niektórych innych ustaw, jest wprowadzenie regulacji prawnych, które umożliwią:

- 1) reagowanie na potencjalne zagrożenie atakami terrorystycznymi z powietrza,
- 2) działanie w polskiej przestrzeni powietrznej sojusznicznych statków powietrznych wykonujących zadania w ramach misji wojskowego nadzoru przestrzeni powietrznej Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego.

Aktualne zapisy w aktach prawnych nie odnoszą się do problematyki przeciwdziałania zagrożeniom terrorystycznym z wykorzystaniem uprowadzonych cywilnych statków powietrznych oraz kwestii wynikających z integracji polskiej przestrzeni powietrznej z przestrzenią powietrzną Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego.

Wnioski z oceny aktualnej sytuacji oraz możliwość wystąpienia zagrożeń ataków terrorystycznych z powietrza w wymiarze podobnym do wydarzeń z dnia 11 września 2001 r. w Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej spowodowały konieczność określenia zasad oddziaływania na wprowadzone (zarówno obce jak i własne, cywilne i wojskowe) statki powietrzne, które mogą być użyte do wykonania ataku terrorystycznego przeciwko obiektom położonym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Zgodnie z Dyrektywą Komitetu Wojskowego NATO (MC 54/1) za reagowanie na próbę użycia wprowadzonego statku powietrznego do wykonania ataku terrorystycznego odpowiadają i sprawują jurysdykcję władze narodowe. Przyjęta przez Radę Północnoatlantycką „Koncepcja operacyjnego wzmocnienia systemu obrony powietrznej NATO przeciwko ewentualnemu atakowi terrorystycznemu z wykorzystaniem cywilnych statków powietrznych” wyróżnia trzystopniowy system klasyfikowania tych statków (Podejrzany – Prawdopodobny – Potwierdzony) oraz określa ogólne procedury działania i zasady współdziałania służb wojskowych i cywilnych w ramach przeciwdziałania tego typu zagrożeniom.

Problematykę dotyczącą stosowania środków przymusu wobec statków powietrznych reguluje art. 3 bis Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym, której zmiana została sporządzona w Montrealu dnia 10 maja 1984 r. (Dz. U. z 2000 r. Nr 39, poz. 446).

Artykuł ten w pkt a stanowi, że:

“Umawiające się Państwa uznają, że każde Państwo musi powstrzymać się od uciekania się do użycia broni przeciwko cywilnemu statkowi powietrznemu w locie oraz że w przypadku przechwycenia życie osób na pokładzie i bezpieczeństwo statku powietrznego nie mogą być zagrożone. Przepis ten nie powinien być interpretowany tak, aby zmieniać w jakikolwiek sposób prawa i zobowiązania państw ustanowione w Karcie Narodów Zjednoczonych.”.

Powołany przepis nie wyklucza zatem stosowania środków przymusu, w przypadku gdy dopuszcza to art. 51 Karty Narodów Zjednoczonych (Dz. U. z 1947 r. Nr 23, poz. 90).

Artykuł ten przewiduje, że:

“Nic w niniejszej Karcie nie może uchybiać niepozbawalnemu prawu do samoobrony indywidualnej lub zbiorowej w przypadku napaści zbrojnej na któregokolwiek członka Narodów Zjednoczonych, zanim Rada Bezpieczeństwa nie podejmie niezbędnych zarządzeń w celu utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa. Środki podjęte przez członków w wykonaniu tego prawa do samoobrony będą natychmiast podane do wiadomości Radzie Bezpieczeństwa i w niczym nie mogą uszczuplać władzy i odpowiedzialności Rady Bezpieczeństwa, wynikających z niniejszej Karty, do podejmowania w każdym czasie takiej akcji, jaką ona uzna za niezbędną do utrzymania lub przywrócenia międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa.”.

Tym samym, gdy statek powietrzny będzie dokonywał napaści na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a w szczególności gdy będzie to atak terrorystyczny, wspomniany przepis dopuszcza użycie wobec niego broni.

Z uwagi na złożoność problematyki przeciwdziałania zagrożeniom terrorystycznym z wykorzystaniem uprowadzonych cywilnych statków powietrznych niezbędne jest wskazanie osoby odpowiedzialnej za podejmowanie decyzji o działaniu w takich sytuacjach, włącznie z podjęciem decyzji o użyciu uzbrojenia. Biorąc pod uwagę uwarunkowania polityczne, społeczne i finansowe oraz implikacje międzynarodowe, zasadnym jest, aby decyzję o zniszczeniu (przy użyciu uzbrojenia przez wojskowy statek przechwytyjący) uprowadzonego statku powietrznego, który będzie użyty jako środek ataku terrorystycznego z powietrza, podejmowała osoba zajmująca kierownicze stanowisko w państwie, tzn. Minister Obrony Narodowej.

II. Poponowane uregulowania

Projekt wprowadza następujące zmiany:

- 1) w art. 1 projektu proponuje się zmianę brzmienia art. 18 ustawy o ochronie granicy państwowej. Zmiana ta ma na celu uporządkowanie przepisów związanych z przekraczaniem granicy państwowej, przyjmując konsekwentnie, że reguluje ona warunki przekraczania granicy państwowej w odniesieniu do wojskowych obcych statków powietrznych,
- 2) w proponowanym brzmieniu art. 18a ust. 1 wprost wskazano organ właściwy do wydania zezwolenia na wykonanie lotu w polskiej przestrzeni powietrznej przez obcy wojskowy statek powietrzny,
- 3) ust. 2 art. 18a uwzględnia warunki realizacji zadań ochrony granicy państwowej w przestrzeni powietrznej Rzeczypospolitej Polskiej zaistniałe w wyniku włączenia systemu obrony powietrznej Polski do zintegrowanego systemu obrony powietrznej NATO (NATINADS). Uwzględnia potrzebę „alarmowego” przekraczania powietrznej granicy państwowej przez sojusznicze statki powietrzne wykonujące zadania w ramach misji wojskowego nadzoru przestrzeni powietrznej Rzeczypospolitej Polskiej („Air Policing”), a tym samym zapewnienia warunki ciągłości oddziaływania na zagrożenia z powietrza w ramach Zintegrowanego Systemu Obrony Powietrznej Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego oraz prowadzenia działań w ramach wspólnego wykorzystania przestrzeni powietrznej przez sojusznicze statki powietrzne (Cross Border Operations),
- 4) z kolei nowe brzmienie art. 18b przyjmuje zasadę, że ustawa o ochronie granicy państwowej powinna regulować zasady postępowania w stosunku

do każdego statku powietrznego, tj. obcego wojskowego i obcego cywilnego statku powietrznego) przekraczającego granicę państwową bez wymaganego zezwolenia, bądź też niezgodnie z warunkami takiego zezwolenia,

- 5) istotną nowością w stosunku do aktualnie obowiązującej regulacji jest wprowadzenie w art. 18b ust. 3 lit. c prawa do zniszczenia uprowadzonego statku powietrznego, jeżeli organ dowodzenia obroną powietrzną na podstawie informacji państwowego organu zarządzania ruchem lotniczym stwierdzi, że będzie on użyty jako środek ataku terrorystycznego z powietrza,
- 6) w art. 2 przewiduje się wprowadzenie zmian do ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej mających charakter wyłącznie porządkowy, tj. przeniesienie uregulowań dotyczących zadań Ministra Obrony Narodowej w zakresie ochrony granicy państwowej do ustawy o ochronie granicy państwowej, natomiast w zakresie zasad użycia środków przymusu w stosunku do statków powietrznych znajdujących się w przestrzeni powietrznej Rzeczypospolitej Polskiej, będą miały zastosowanie ustawy: o ochronie granicy państwowej oraz Prawo lotnicze,
- 7) w art. 3 projektu wprowadza się zmianę porządkową w art. 4 ustawy o zasadach pobytu wojsk obcych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz zasadach ich przemieszczania się przez to terytorium poprzez dodanie ust. 4 stanowiącego, że uzyskiwanie zezwoleń na przemieszczenie się obcego wojskowego statku powietrznego odbywa się w trybie i na zasadach ustawy o ochronie granicy państwowej,
- 8) w art. 4 projektu proponuje się zmianę art. 121 ust. 6 ustawy - Prawo lotnicze, polegającą na zmianie delegacji ustawowej dotyczącej zakresu aktu wykonawczego. Zmiana ta wiąże się z przyjęciem zasady

regulowania spraw dotyczących naruszenia powietrznej granicy państwowej w jednym akcie prawnym, tj. ustawie o ochronie granicy państwowej. Z kolei zmiana art. 122 ust. 1 i 2 ww. ustawy polega na skreśleniu zapisu, który powieli rozwiązania przyjęte w ustawie o ochronie granicy państwowej. Nowo wprowadzony art. 122a przewiduje natomiast możliwość przeciwdziałania (do zniszczenia włącznie) przeciwko uprowadzonemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej statkowi powietrznemu, który będzie użyty jako środek ataku terrorystycznego z powietrza. Jednakże prawną możliwość przeciwdziałania statkowi powietrznemu, który w związku z przekroczeniem powietrznej granicy państwowej będzie użyty jako środek ataku terrorystycznego, ma regulować ustawa o ochronie granicy państwowej.

Projektowana nowelizacja nie spowoduje konieczności wydatkowania dodatkowych środków finansowych, powoduje natomiast konieczność wydania aktów wykonawczych:

- 1) rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie trybu postępowania przy stosowaniu środków wobec statków powietrznych niestosujących się do wezwań państwowego organu zarządzania ruchem lotniczym, a także zakresu i sposobu postępowania organu dowodzenia obroną powietrzną z państwowym organem zarządzania ruchem lotniczym w tych sprawach,
- 2) rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej w sprawie trybu postępowania przy załatwianiu wniosku o zezwolenie na przekroczenie granicy państwowej i lot obcego wojskowego statku powietrznego w polskiej przestrzeni powietrznej, a także warunku wykonywania lotów przez te statki w polskiej przestrzeni powietrznej oraz wzór wniosku w tej sprawie,

- 3) rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej w sprawie sposobu współdziałania organów zarządzania ruchem lotniczym z Wojskami Lotniczymi i Obrony Powietrznej.

III. Ocena skutków regulacji

Projektowane w nowelizacji regulacje nie spowodują negatywnych skutków finansowych dla budżetu państwa oraz nie będą miały wpływu na konkurencyjność gospodarki, na rynek pracy, jak również na sytuację i rozwój regionów.

Z uwagi na charakter proponowanej regulacji, która ściśle wiąże się z zadaniami Ministra Obrony Narodowej i jego organów w zakresie ochrony granicy państwowej w przestrzeni powietrznej, projekt nie wymagał przeprowadzenia konsultacji społecznych.

**URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ**

MINISTER
Prof. dr hab. Danuta Hübner

Min. DH- *28A* /04/DPE/agg

Warszawa, *28.08.* 2004 r.

Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie granicy państwowej oraz o zmianie niektórych innych ustaw, z prawem Unii Europejskiej, wyrażona na podstawie art. 2, ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Minister Danutę Hübner, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej

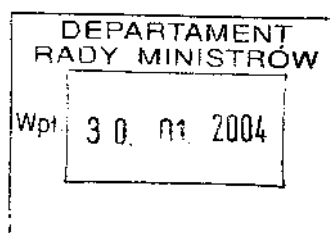
W związku z przedłożonym projektem ustawy o zmianie ustawy o ochronie granicy państwowej oraz o zmianie niektórych innych ustaw (pismo nr RM-10-10-04), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Z up. Sekretarza Komitetu
Integracji Europejskiej
PODSITKA FUNKCYJNY
Proksa
Aleksander Proksa

Do uprzejmej wiadomości:
Pan Józef Oleksy
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Spraw Wewnętrznych
i Administracji

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA OBRONY NARODOWEJ**

z dnia.....

**w sprawie trybu postępowania z wnioskiem o zezwolenie
na przekraczanie granicy państwowej i lot obcego wojskowego statku powietrznego
w przestrzeni powietrznej Rzeczypospolitej Polskiej**

Na podstawie art.18a ust. 4 ustawy z dnia 12 października 1990 roku o ochronie granicy państwowej (Dz. U. Nr 78, poz. 461, z 1997 r. Nr 6 poz. 31 i Nr 43 poz. 271, z 2000 r. Nr 12 poz. 136 i Nr 120 poz. 1268, z 2001 r. Nr 45 poz. 498 oraz z 2003 r. Nr 223, poz. 2220) zarządza się co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) tryb postępowania przy rozpatrywaniu wniosku o zezwolenie na przekroczenie granicy oraz lot obcego wojskowego statku powietrznego w przestrzeni powietrznej Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) warunki wykonywania lotów przez obce wojskowe statki powietrzne w przestrzeni powietrznej Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) wzór wniosku w sprawie zezwolenia na przekroczenie granicy państwowej i lot w przestrzeni powietrznej Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 2. 1. Zezwolenie na przekroczenie granicy państwowej i lot obcego wojskowego statku powietrznego w przestrzeni powietrznej Rzeczypospolitej Polskiej, zwane dalej „zezwoleciem”, wydaje się na pisemny wniosek skierowany do Dowódcy Sił Powietrznych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej co najmniej na 7 dni przed dniem planowego startu obcego wojskowego statku powietrznego.

2. Wzór wniosku, o którym mowa w ust. 1, określa załącznik do rozporządzenia.

3. W przypadku gdy na pokładzie obcego wojskowego statku powietrznego znajduje się broń, amunicja, materiały wybuchowe lub inny niebezpieczny ładunek oraz znajdują się na nim włączone urządzenia rozpoznawcze, należy równocześnie złożyć wniosek, o którym mowa w § 6 ust. 2.

4. Zezwolenie przekazuje się składającemu wniosek co najmniej na 24 godziny przed planowanym startem obcego statku powietrznego. W razie braku możliwości wykonania lotu w ustalonym terminie zezwolenie ważne jest przez następne 3 dni.

§ 3. 1. Przekazanie dowodzenia sojuszniczymi siłami i środkami obrony powietrznej, realizującymi działania w ramach misji „Air Policing” wojskowego nadzoru przestrzeni powietrznej Rzeczypospolitej Polskiej, organom dowodzenia Sił Powietrznych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej Powietrznej realizowane jest przez dyżurne służby operacyjne działające w ramach Zintegrowanego Systemu Obrony Powietrznej Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego (NATINADS).

2. W sytuacji gdy w przestrzeni powietrznej Rzeczypospolitej Polskiej statki powietrzne Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego wykonują zadania w ramach misji wojskowego nadzoru polskiej przestrzeni powietrznej „Air Policing” dopuszcza się realizowanie niektórych zadań w zakresie zarządzania ruchem lotniczym przez organy innych państw (organizacji międzynarodowych).

§ 4. 1. Wykonywanie lotów w przestrzeni powietrznej Rzeczypospolitej Polskiej przez obce wojskowe statki powietrzne odbywa się zgodnie z przepisami określonymi przez Międzynarodową Organizację Lotnictwa Cywilnego (ICAO).

2. Obcy wojskowy statek powietrzny podczas lotu w przestrzeni powietrznej Rzeczypospolitej Polskiej oraz przebywania na polskich lotniskach jest obowiązany przestrzegać przepisów prawa polskiego, dotyczących w szczególności bezpieczeństwa lotów, ochrony środowiska naturalnego, ochrony granicy państwowej oraz spraw paszportowych, celnych, radiokomunikacyjnych, skarbowych, imigracyjnych i sanitarnych.

3. W celu wykonania lotu w przestrzeni powietrznej Rzeczypospolitej Polskiej należy złożyć plan lotu, zgodnie z zasadami ustalonymi w Zbiorze Informacji Lotniczej (AIP-Polska), w którym dodatkowo należy wpisać numer zgody oraz określić cel przelotu.

§ 5. Pomimo wydania zezwolenia, o którym mowa w § 2 ust. 1, państwowy organ zarządzania ruchem lotniczym może w każdym czasie zabronić wykonania lotu lub jego kontynuowania albo zmienić warunki lotu w sytuacjach wprowadzenia zakazów lub ograniczeń, o których jest mowa w art. 119 ust. 2, 4 i 5 ustawy z dnia 3 lipca 2002 roku Prawo lotnicze (Dz. U. Nr 130, poz. 1112 oraz z 2003 r. Nr 210, poz. 2036).

§ 6. 1. W przypadku gdy na pokładzie obcego wojskowego statku powietrznego będą znajdować się przedmioty określone w § 2 ust. 3, na ich przewóz wymagane jest odrębne zezwolenie, wydane przez Szefa Sztabu Generalnego WP.

2. Wniosek o wydanie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, powinien być zgłoszony co najmniej 14 dni roboczych przed planowanym startem statku powietrznego. Wniosek ten powinien zawierać informacje określone w § 2 ust. 2 oraz informację o rodzaju i ilości ładunku (klasyfikacja zgodnie z załącznikiem 18 do Konwencji ICAO "Bezpieczny przewóz niebezpiecznych ładunków w powietrzu"), planowanej trasie, czasie i wysokości przelotu oraz inne dane organizacyjno-techniczne, a także zapewnienie o zabezpieczeniu ładunku zgodnie z przepisami międzynarodowymi obowiązującymi w tym zakresie.

§ 7. Traci moc zarządzenie Ministra Obrony Narodowej z dnia 29 lipca 1993 r. w sprawie warunków wykonywania lotów w przestrzeni powietrznej Rzeczypospolitej Polskiej przez własne i obce wojskowe statki powietrzne oraz sposobu postępowania Wojsk Lotniczych i Obrony Powietrznej w stosunku do obcych statków powietrznych, przekraczających granicę państwową bez wymaganego zezwolenia (MP Nr 40, poz. 406, z 1993 r., z 1997 r. Nr 77, poz. 728 oraz z 2001 r. Nr 45, poz.498).

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

WNIOSEK O WYDANIE ZGODY
NA PRZEKROCZENIE GRANICY PAŃSTWOWEJ
I LOT OBCEGO WOJSKOWEGO STATKU POWIETRZNEGO
W PRZESTRZENI POWIETRZNEJ RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

STANDARD FORM FOR SPECIAL AIRCRAFT DIPLOMATIC REQUEST

OVERFLIGHT AND/OR LANDING

Nadawca:

Applicant's name:

Miejscowość, data:

Place and date:

Własny nr rejestracyjny:

Registration number:

Proszę o wyrażenie zgody na przelot i lądowanie:

Clearance is requested for overflight and/or landing:

1.Państwo, w którym zarejestrowany jest statek powietrzny.

1.The country in which the aircraft is registered.

2.Ilość i typ statków powietrznych.

2.Number and type of aircraft.

3.Znaki rejestracyjne.

3.Aircraft serial or tail number.

4.Znaki wywoławcze.

4.Call – signs.

5.Data, czas x /i miejsce przelotu xx/ granicy państwowej /wlot/.

5.Date, time x /and place of crossing Polish border xx/ /point of entry/.

6.Lotnisko i czas lądowania na terytorium RP.

6.Airfield and estimated time of landing in Poland.

7.Czas startu do dalszego lotu.

7.Take – off time to further flight.

8. Data, czas x /i miejsce przelotu xx/ granicy państwowej /wylot/.

8.Estimated time and place of crossing the Polish border /point of exit/.

9. Data, czas x /i miejsce przelotu xx/ granicy państwowej przy locie powrotnym.

9.Return flight date, estimated time and place of crossing Polish borders.

10.Cel lotu, liczba pasażerów/rodzaj i ilość ładunku.

10.Purpose of flight, number of passengers/description of cargo.

11.Lotnisko wylotu i docelowe.

11.Departure airfield and destination.

12.Potwierdzenie, że na pokładzie nie ma ładunku niebezpiecznego xxx/ i nie ma aparatury rozpoznawczej; jeżeli jest, to zapewnienie, że nie jest aktywna.

12.Confirmation of no hazardous cargo on board xxx/ and no use of reconnaissance devices. If there is such a device, it should be ensured that it is not active.

13.Inne dane.

13.Other informations.

x/ – czas UTC

x/ – UTC time

xx/ – w celu oznaczenia miejsca przelotu granicy państwowej mogą być podane nazwy miejscowości, korytarzy powietrznych lub współrzędne geograficzne;

xx/ – use names of towns/cities, air corridors and geographic coordinate to identify place of crossing Polish borders;

xxx/ – jeżeli na pokładzie statku powietrznego będzie się znajdował ładunek niebezpieczny, to należy określić jego rodzaj i ilość.

xxx/ – if there is any hazardous cargo on board of the aircraft, specify the typ and amount;

UZASADNIENIE

I. UWAGI WSTĘPNE

Projekt rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej stanowi wykonanie delegacji ustawowej zawartej w art.18 a ust. 4 nowelizowanej ustawy z dnia 12 października 1990 roku o ochronie granicy państwowej.

Projektowany akt prawny określa:

- tryb postępowania przy uzyskiwaniu zezwolenia na przekroczenie granicy państwowej przez obcy wojskowy statek powietrzny;
- warunki wykonywania lotu przez obcy wojskowy statek powietrzny w przestrzeni powietrznej Rzeczypospolitej Polskiej;
- wzór wniosku w sprawie zezwolenia na przekroczenie granicy państwowej.

Wprowadzone zostały także regulacje prawne, które umożliwiają działanie sojusznicznych statków powietrznych wykonujących zadania „Air Policing” w ramach misji wojskowego nadzoru przestrzeni powietrznej Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego w przestrzeni powietrznej Rzeczypospolitej Polskiej, a tym samym zapewnienie ciągłości oddziaływania na zagrożenia z powietrza w ramach Zintegrowanego Systemu Obrony Powietrznej Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego oraz prowadzenia działań w ramach wspólnego wykorzystania przestrzeni powietrznej przez sojuszniczne statki powietrzne (Cross Border Operations).

II. PROPONOWANE UREGULOWANIA

Projekt przewiduje następujący tryb uzyskiwaniu zezwolenia na przekroczenie granicy państwowej przez obcy wojskowy statek powietrzny:

- podmiot zainteresowany przekroczeniem granicy i wykonaniem lotu w przestrzeni powietrznej Rzeczypospolitej Polskiej, składa do Dowódcy Sił Powietrznych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej wniosek zgodnie ze wzorem ustalonym w rozporządzeniu;
- wniosek powinien być złożony w terminie co najmniej 7 dni przed planowanym startem;
- gdy na pokładzie statku znajduje się broń, amunicja lub inny ładunek niebezpieczny, wówczas dodatkowo należy zaznaczyć to we wniosku, a termin złożenia wniosku wynosi co najmniej 14 dni;
- zezwolenie na przewóz broni, amunicji lub innych niebezpiecznych ładunków wydaje Szef Sztabu Generalnego WP;

- zezwolenie na przekroczeniem granicy i wykonaniem lotu w przestrzeni powietrznej Rzeczypospolitej Polskiej oraz zezwolenie na przewóz broni, amunicji lub innych niebezpiecznych ładunków przekazuje się składającemu wniosek co najmniej na 24 godziny przed planowanym startem;
- zezwolenie ważne jest przez 3 dni;
- w celu wykonania lotu w przestrzeni powietrznej Rzeczypospolitej Polskiej należy złożyć plan lotu;
- obce wojskowe statki powietrzne wykonujące lot w przestrzeni powietrznej Rzeczypospolitej Polskiej oraz przebywające na polskich lotniskach (lądowiskach) powinny przestrzegać międzynarodowych przepisów lotniczych oraz przepisów prawa polskiego.

W sytuacjach przewidzianych w art. 119 ust. 2,4 i 5 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. Prawo Lotnicze, pomimo wydania zezwolenia państwowy organ zarządzania ruchem lotniczym może zabronić wykonania lotu lub zmienić warunki jego wykonania.

III. OCENA SKUTKÓW REGULACJI

Projektowane w rozporządzeniu regulacje nie powodują negatywnych skutków finansowych dla budżetu Państwa oraz nie będą miały wpływu na konkurencyjność gospodarki, na rynek pracy jak również na sytuację i rozwój regionów.

Z uwagi na charakter proponowanej regulacji, która ściśle wiąże się z zadaniami Ministra Obrony Narodowej i jego organów, projekt nie wymagał przeprowadzenia konsultacji społecznych.

**ROZPORZĄDZENIE
RADY MINISTRÓW**

z dnia.....

**w sprawie trybu postępowania przy stosowaniu środków wobec statków powietrznych
nie stosujących się do wezwań państwowego organu zarządzania ruchem lotniczym
w przypadku zagrożenia aktami terrorystycznymi z powietrza**

Na podstawie art. 18b ust.6 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej (Dz. U. Nr 78, poz. 461, z 1997 r. Nr 6, poz. 31 i Nr 43, poz. 271, z 2000 r. Nr 12, poz. 136 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 45, poz. 498 oraz z 2003 r. Nr 223, poz. 2220) zarządza się co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) organy realizujące zadania przeciwdziałania zagrożeniom aktami terrorystycznymi z powietrza;
- 2) kryteria określania stopnia zagrożenia oraz kwalifikowania statków powietrznych jako potencjalnego środka przeprowadzenia ataku terrorystycznego z powietrza;
- 3) postępowanie w przypadku zagrożenia aktami terrorystycznymi z powietrza oraz procedury oddziaływania na uprowadzone statki powietrzne stanowiące środek ataku terrorystycznego;
- 4) zakres i sposób współdziałania systemu obrony powietrznej z państwowym organem zarządzania ruchem lotniczym.

§ 2. Organami właściwymi do realizacji zadań w ramach przeciwdziałania zagrożeniom terrorystycznym z powietrza są:

- 1) Rządowy Zespół Koordynacji Kryzysowej;
- 2) System Kierowania Reagowaniem Kryzysowym Ministerstwa Obrony Narodowej;
- 3) Dyżurny Dowódca Obrony Powietrznej wyznaczony przez Ministra Obrony Narodowej;
- 4) Grupa Reagowania Kryzysowego Dowództwa Wojsk Lotniczych i Obrony Powietrznej;
- 5) Centrum Operacji Powietrznych Wojsk Lotniczych i Obrony Powietrznej;
- 6) państwowy organ zarządzania ruchem lotniczym.

§ 3. Postępowanie w przypadku zagrożenia atakami terrorystycznymi z powietrza obejmuje:

- 1) analizę sytuacji powietrznej;
- 2) zakwalifikowanie uprowadzonego statku powietrznego do odpowiedniej kategorii;
- 3) podjęcie decyzji o przeciwdziałaniu (użyciu sił i środków systemu obrony powietrznej);
- 4) podjęcie decyzji o użyciu uzbrojenia (zniszczeniu uprowadzonego statku powietrznego);
- 5) zniszczenie uprowadzonego statku powietrznego;
- 6) ocenę wykonania zadania.

§ 4. Zależnie od stopnia spełniania określonych kryteriów, uprowadzony cywilny statek powietrzny, który może być użyty jako środek ataku terrorystycznego z powietrza, przyjmuje się następujące kategorie tego typu obiektu:

1) „Podejrzany” oznacza uprowadzony cywilny statek powietrzny, który spełnia dwa lub więcej z poniżej wymienionych warunków:

- a) znaczne naruszenie zatwierdzonego planu lotu;
- b) odmowa wykonania lub nie reagowanie na polecenia służb ruchu lotniczego;
- c) niespodziewana zmiana parametrów (warunków) lotu;
- d) przerwa w korespondencji radiowej, w połączeniu ze zmianą charakterystyki lotu;
- e) zmiana kodów transpondera i/lub radaru wtórnego (SSR) lub nadmierne wykorzystywanie sygnału identyfikacji, bez uprzedniej zgody;
- f) używanie przez załogę niestandardowej frazeologii lub odnotowanie innych zmian w korespondencji radiowej (zauważalna zmiana tonu głosu itp.);
- g) wybór modu A 7600 (utrata łączności) lub A 7700 (sytuacja awaryjna);
- h) przekaz radiowy nie dotyczący procedur lotniczych (np. mowa polityczna);
- i) przerywanie lub zaprzestanie emitowania sygnałów z transpondera;
- j) otrzymanie zawiadomienia ze strony innych organów państwa lub państw sąsiednich;
- k) otrzymanie zawiadomienia ze strony innych instytucji pozarządowych;
- l) otrzymanie nie do końca określonej groźby za pośrednictwem strony trzeciej.

2) „Prawdopodobny” oznacza:

- a) uprowadzony statek powietrzny w sytuacji, gdy następuje seria dalszych uprowadzeń;
- b) statek powietrzny zaklasyfikowany jako „Podejrzany” w dalszym ciągu nie wykonujący poleceń służby kontroli lotów;
- c) statek powietrzny zaklasyfikowany jako „Podejrzany”, nie wykonujący ponawianych poleceń interweniujących załóg samolotów przechwytyjących.

3) „Potwierdzony” oznacza statek powietrzny, w stosunku, do którego posiadane informacje potwierdzają bez żadnych wątpliwości, że ma być użyty jako narzędzie ataku (np. załoga samolotu przekazała przy pomocy ustalonego sygnału, że statek powietrzny został uprowadzony w celu wykonania ataku z powietrza).

§ 5. Stosownie do spełniania określonych kryteriów, na wniosek Dyżurnego Dowódcy Obrony Powietrznej, uprowadzony statek powietrzny zostaje zakwalifikowany do jednej z kategorii wymienionych w § 4.

§ 6. Podstawę do podjęcia działań przeciwko zagrożeniom terrorystycznym z powietrza stanowią informacje przekazane przez państwowy organ zarządzania ruchem lotniczym oraz wnioski z analizy sytuacji powietrznej, którą przeprowadza Dyżurny Dowódca Obrony Powietrznej. W procesie analizy sytuacji powietrznej współdziała on z organami dowodzenia Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego, organami kierowania reagowaniem kryzysowym, służbami ruchu lotniczego oraz innymi instytucjami.

§ 7. W procesie oddziaływania na uprowadzony statek powietrzny, który został zakwalifikowany do kategorii „Potwierdzony” należy:

- 1) dokonać przechwycenia przez wojskowy statek powietrzny w celu wymuszenia zmiany kierunku lub wysokości lotu albo lądowania na wskazanym lotnisku;
- 2) w przypadku braku reakcji uprowadzonego statku powietrznego na działania statków przechwytyjących podjąć decyzję o zniszczeniu uprowadzonego statku powietrznego;
- 3) zniszczenia uprowadzonego statku powietrznego dokonać przy użyciu środków ogniowych systemu obrony powietrznej Rzeczypospolitej Polskiej lub środków wydzielanych do pełnienia dyżurów w ramach Zintegrowanego Systemu Obrony Powietrznej Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego, po uprzednim przejęciu uprawnień od odpowiedniego szczebla dowodzenia Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego.

§ 8. Państwowy organ zarządzania ruchem lotniczym i organa systemu obrony powietrznej Rzeczypospolitej Polskiej współdziałają w zakresie:

- 1) wymiany informacji o sytuacji powietrznej oraz o planowanych i wykonywanych lotach;
- 2) przestrzegania ustalonych procedur koordynacji i identyfikacji oraz przekazywania odpowiedzialności nad lotem statków powietrznych;
- 3) zapewnienia bezpieczeństwa lotów w przestrzeni powietrznej Rzeczypospolitej Polskiej;

- 4) wykorzystania przestrzeni powietrznej przez dyżurne siły i środki systemu obrony powietrznej w celu:
- a) przeciwdziałania naruszeniom powietrznej granicy państwowej;
 - b) stosowania środków wobec statków powietrznych, które:
 - wykonują lot bez wymaganego zezwolenia lub niezgodnie z warunkami zezwolenia;
 - nie stosują się do poleceń państwowego organu zarządzania ruchem lotniczym.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

I. UWAGI WSTĘPNE

Projekt rozporządzenia Rady Ministrów stanowi wykonanie delegacji ustawowej zawartej w art. 18b ust. 6 nowelizowanej ustawy z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej. Projektowany akt prawny wprowadza regulacje prawne, które umożliwią reagowanie na potencjalne zagrożenie atakami terrorystycznymi z powietrza.

Aktualne zapisy w aktach prawnych nie odnoszą się do problematyki przeciwdziałania obcym wojskowym statkom powietrznym, które przekraczają granicę państwową bez wymaganego zezwolenia oraz obcym cywilnym i wojskowym statkom powietrznym, które wykonują lot w przestrzeni powietrznej Rzeczypospolitej Polskiej niezgodnie z obowiązującymi przepisami, a w szczególności stanowią zagrożenie ataku terrorystycznego z powietrza.

Wnioski z oceny aktualnej sytuacji oraz możliwość wystąpienia zagrożeń ataków terrorystycznych z powietrza w wymiarze podobnym do wydarzeń z 11 września 2001 roku w Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej spowodowały konieczność określenia zasad oddziaływania na uprowadzone (zarówno obce jak i własne, cywilne i wojskowe) statki powietrzne, które mogą być użyte do wykonania ataku terrorystycznego przeciwko obiektom położonym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Przyjęta przez Radę Północnoatlantycką „Koncepcja operacyjnego wzmocnienia systemu obrony powietrznej NATO przeciwko ewentualnemu atakowi terrorystycznemu z wykorzystaniem cywilnych statków powietrznych” wyróżnia trzystopniowy system klasyfikowania tych statków (Podejrzany – Prawdopodobny – Potwierdzony) oraz określa ogólne procedury działania i zasady współdziałania służb wojskowych i cywilnych w ramach przeciwdziałania tego typu zagrożeniom.

II. PROPONOWANE UREGULOWANIA

Projekt przewiduje następujące zasady postępowania w stosunku do statków powietrznych nie stosujących się do wezwań państwowego organu zarządzania ruchem lotniczym w przypadku zagrożenia atakami terrorystycznymi z powietrza:

- organ dowodzenia obroną powietrzną oraz państwowy organ zarządzania ruchem lotniczym prowadzą ciągłą analizę sytuacji powietrznej;
- w przypadku gdy obcy wojskowy statek powietrzny przekroczy granicę państwową bez wymaganego zezwolenia albo obcy cywilny lub wojskowy statek powietrzny wykonuje

lot w przestrzeni powietrznej Rzeczypospolitej Polskiej niezgodnie z obowiązującymi przepisami – podejmowane są kroki zmierzające do ustalenia przyczyn takiego zachowania oraz wydawane są polecenia do wykonania przez ten statek odpowiednich czynności;

- w przypadku dalszego niestosowania się do poleceń wydawanych przez państwowy organ zarządzania ruchem lotniczym, statek taki może być przechwycony przez wojskowy statek powietrzny, ostrzeżony strzałami ostrzegawczymi oraz zniszczony;
- w przypadku uprowadzonego cywilnego statku powietrznego z załogą i pasażerami na pokładzie, który nie stosuje się do wezwań państwowego organu zarządzania ruchem lotniczym - na podstawie posiadanych informacji Dyżurny Dowódca Obrony Powietrznej kwalifikuje taki statek do odpowiedniej kategorii, stosownie do stopnia spełniania określonych kryteriów; w przypadku zagrożenia atakami terrorystycznymi z powietrza; o każdym przypadku dalszego nie stosowania się statków powietrznych do poleceń państwowego organu zarządzania ruchem lotniczym powiadamiane są organa realizujące zadania w ramach przeciwdziałania zagrożeniom terrorystycznym z powietrza.

III. OCENA SKUTKÓW REGULACJI

Projektowane w nowelizacji regulacje nie spowodują negatywnych skutków finansowych dla budżetu Państwa oraz nie będą miały wpływu na konkurencyjność gospodarki, na rynek pracy jak również na sytuację i rozwój regionów.

Z uwagi na charakter proponowanej regulacji, która ściśle wiąże się z zadaniami Ministra Obrony Narodowej i jego organów w zakresie ochrony granicy państwowej w przestrzeni powietrznej, projekt nie wymagał przeprowadzenia konsultacji społecznych.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA OBRONY NARODOWEJ**

z dnia

w sprawie sposobu współdziałania organów zarządzania ruchem lotniczym z Siłami Powietrznymi Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 121 ust. 6 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. Prawo lotnicze (Dz. U. Nr 130, poz. 1112 z późn. zm.)¹ zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa zakres oraz zasady współdziałania organów zarządzania ruchem lotniczym z organami Sił Powietrznych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w sposób zapewniający szczególną rolę systemu obrony powietrznej w zakresie przeciwdziałania zagrożeniom bezpieczeństwa państwa z powietrza w czasie pokoju.

§ 2. 1. Za organizację i funkcjonowanie współdziałania pomiędzy organami zarządzania ruchem lotniczym, a organami Sił Powietrznych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej odpowiada osoba kierująca państwowym organem zarządzania ruchem lotniczym oraz Dowódca Sił Powietrznych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Organy zarządzania ruchem lotniczym współdziałają z organami Sił Powietrznych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie realizacji zadań dotyczących:

- 1) zapewnienia suwerenności i obrony polskiej przestrzeni powietrznej;
- 2) reagowania w stosunku do:
 - cywilnych i wojskowych statków powietrznych, wykonujących lot bez wymaganego zezwolenia lub niezgodnie z warunkami zezwolenia, określonych w art. 122 ust. 1 i 2 oraz art. 122a ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. Prawo lotnicze (Dz. U. z 2002 r. Nr 130, poz. 1112 z późn. zm.)¹,
 - cywilnych i wojskowych statków powietrznych, przekraczających granicę państwową bez wymaganego zezwolenia lub niepodporządkowujących się poleceniom organów zarządzania ruchem lotniczym, określonych w art. 118b ust. 1 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej (Dz. U. Nr 78, poz. 461 z późn. zm.)²;
- 3) zarządzania ruchem lotniczym w przestrzeni powietrznej w szczególności podczas zabezpieczenia lotów państwowych statków powietrznych;
- 4) systemu poszukiwania i ratownictwa lotniczego.

3. Współdziałanie, o którym mowa w ust. 2 pkt 2 obejmuje:

- 1) zarządzanie przestrzenią powietrzną (ASM);

¹ Zmiany ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 210, poz. 2036.

² Zmiany ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 6, poz. 31 i Nr 43, poz. 271, z 2000 r. Nr 12 poz.136 i Nr 120, poz.1268, z 2001 r. Nr 45, poz. 498 oraz z 2003 r. Nr 223, poz. 2220.

- 2) zapewnienie służb ruchu lotniczego (ATS):
 - służby alarmowej (ALRS),
 - służby informacji powietrznej (FIS),
 - służby kontroli ruchu lotniczego (ATC);
- 3) zapewnienie służby informacji lotniczej (AIS);
- 4) zapewnienie dostępu do informacji meteorologicznej.

§ 3. Realizacja współdziałania z organami zarządzania ruchem lotniczym w Siłach Powietrznych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej należy do właściwości:

- 1) Dowódcy Sił Powietrznych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) Szefa Szefostwa Służby Ruchu Lotniczego Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) Centrum Operacji Powietrznych, a w jego ramach do:
 - a) Starszego Dyżurnego Operacyjnego Centrum Operacji Powietrznych,
 - b) Kierownika Zmiany Ośrodka Zobrazowania i Nadzoru Przestrzeni Powietrznej,
 - c) Starszego Oficera Ośrodka Koordynacji Poszukiwania i Ratownictwa Lotniczego;
- 4) Ośrodków Dowodzenia i Naprowadzania, a w jego ramach do:
 - a) Dyżurnych Operacyjnych Ośrodków Dowodzenia i Naprowadzania,
 - b) Starszych Nawigatorów Naprowadzania Punktów Naprowadzania;
- 5) Kontrolerów operacyjnych Sektorów Nadzoru Ruchu Lotniczego Dolnej Przestrzeni Powietrznej Sił Powietrznych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej;
- 6) wojskowych lotniskowych organów służb ruchu lotniczego;
- 7) organów służby ruchu lotniczego Stanowiska Kierowania Poligonu.

§ 4. Realizacja współdziałania z Siłami Powietrznymi Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej należy do właściwości następujących cywilnych organów zarządzania ruchem lotniczym:

- 1) państwowego organu zarządzania ruchem lotniczym, a w jego ramach do:
 - a) Kierownika Ośrodka Planowania Strategicznego (OPS),
 - b) Kierownika Zmiany Centrum Zarządzania Ruchem Lotniczym (ATM), a w jego ramach do:
 - Kierownika Zmiany Ośrodka Zarządzania Przestrzenią Powietrzną (AMC Polska),
 - kontrolerów ogólnego ruchu lotniczego (GAT),
 - kontrolerów operacyjnego ruchu lotniczego (OAT),
 - informatorów służby informacji powietrznej Ośrodków Informacji Powietrznej (FIS);
- 2) cywilnych lotniskowych organów służb ruchu lotniczego działających w przestrzeni niekontrolowanej.

§ 5. 1. Współdziałanie w zakresie zapewnienia suwerenności i obrony polskiej przestrzeni powietrznej zapewnia przeciwdziałanie zagrożeniom bezpieczeństwa państwa z powietrza w sposób zapewniający szczególną rolę systemu obrony powietrznej w czasie pokoju.

2. Współdziałanie, o którym mowa w ust. 1 pomiędzy jednostkami organizacyjnymi organów zarządzania ruchem lotniczym ze służbami dyżurnymi systemu obrony powietrznej obejmuje dostarczanie informacji będących w posiadaniu organów zarządzania ruchem lotniczym niezbędnych do realizacji zadań Sił Powietrznych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w przeciwdziałaniu zagrożeniom z powietrza w czasie pokoju.

3. Organy wymienione w § 4 pkt 1 lit. b oraz pkt 2 są zobowiązane do niezwłocznego przekazania organom Wojsk Lotniczych i Obrony Powietrznej wymienionym w § 3 pkt 3-7 informacji, o którym mowa w ust.2.

§ 6. Współdziałanie w zakresie zarządzania przestrzenią powietrzną realizowane jest na następujących poziomach:

- 1) strategicznym;
- 2) przedtaktycznym;
- 3) taktycznym.

§ 7. Współdziałanie na poziomie strategicznym obejmuje realizację czynności dotyczących organizacji struktury polskiej przestrzeni powietrznej oraz wydzielania jej elastycznych elementów dla zabezpieczenia ćwiczeń i innych przedsięwzięć lotnictwa wojskowego.

§ 8. 1. Współdziałanie na poziomie przedtaktycznym obejmuje realizację czynności w zakresie planowania wykorzystania przestrzeni powietrznej w tym wydzielania, w przeddzień planowanych operacji lotniczych, jej elastycznych elementów.

2. Współdziałanie, o którym mowa w ust. 1 realizuje się w szczególności poprzez przekazywanie planów dotyczących lotów wojskowych użytkowników przestrzeni powietrznej.

3. Informacje o planowanym ruchu lotniczym, o którym mowa w ust. 2 przekazywane są do organów Sił Powietrznych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej wymienionych w § 3 pkt 3-6 oraz organów zarządzania ruchem lotniczym wymienionych w § 4 pkt. 1 lit. b oraz pkt 2.

§ 9. 1. Współdziałanie na poziomie taktycznym obejmuje czynności w zakresie bieżącej koordynacji i kontroli wykorzystania przestrzeni powietrznej przez jej użytkowników oraz wymiany informacji o ruchu lotniczym statków powietrznych pomiędzy organami właściwymi dla tego poziomu współdziałania określonymi w § 3 pkt 3-6 i § 4 pkt. 1 lit. b oraz pkt 2.

2. Informacje o odbywającym się ruchu lotniczym, o którym mowa w ust. 1 przekazywane są do organów Sił Powietrznych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej wymienionych w § 3 pkt 3-6 oraz organów zarządzania ruchem lotniczym wymienionych w § 4 pkt. 1 lit. b.

§ 10. Państwowy organ zarządzania ruchem lotniczym współdziała z organami Sił Powietrznych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w celu:

- 1) zapewnienia lotnictwu wojskowemu dostępu do przestrzeni powietrznej w zakresie umożliwienia pełnej realizacji zadań związanych z umacnianiem obronności państwa;
- 2) zapewnienia dostępu do danych i informacji o ruchu lotniczym statków powietrznych wykonujących loty w polskiej przestrzeni powietrznej;
- 3) zapewnienia płynnej realizacji szkolenia lotniczego załóg wojskowych statków powietrznych;
- 4) opracowywania procedur służb ruchu lotniczego dla lotnisk wojskowych;
- 5) zabezpieczenia lotów lotnictwa wojskowego.

§ 11.1. Dowódca Sił Powietrznych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz Szef Szefostwa Służby Ruchu Lotniczego Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, wspólnie z państwowym organem zarządzania ruchem lotniczym, określają zasady współpracy i procedury operacyjne dla organów określonych w § 3 pkt 3-7 oraz w § 4.

2. Organy Sił Powietrznych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej określone w § 3 pkt 1-2 i 6 współdziałają z właściwymi organami zarządzania ruchem lotniczym w zakresie wymiany informacji lotniczych.

§ 12.1. Szef Szefostwa Służby Ruchu Lotniczego Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej reprezentuje Siły Powietrzne Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w cywilno-wojskowym organie doradczym, o którym mowa w art. 121 ust. 4 ustawy Prawo lotnicze, w sprawach wykorzystania przestrzeni powietrznej przez Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Szef Szefostwa Służby Ruchu Lotniczego Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej współdziała z organami określonymi w § 4 pkt 1 w zakresie:

- 1) organizacji struktury polskiej przestrzeni powietrznej;
- 2) określenia zasad działania i współdziałania organów służby ruchu lotniczego będących w strukturach organizacyjnych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) zapewnienia służby ruchu lotniczego przez wojskowe lotniskowe organy służby ruchu lotniczego;
- 4) przygotowywania, opracowywania oraz zabezpieczenia przez organy służby ruchu lotniczego ćwiczeń wojskowych i innych przedsięwzięć lotniczych wymagających wydzielenia obszarów polskiej przestrzeni powietrznej użytkownikom wojskowym;
- 5) szkolenia oraz nadawania uprawnień specjalistycznych dla wojskowego personelu służby ruchu lotniczego;
- 6) opracowywania projektów oraz prowadzenia uzgodnień dotyczących instrukcji operacyjnych oraz procedur ruchu lotniczego określających szczegółowe zasady działania i funkcjonowania wojskowej służby ruchu lotniczego.

§ 13.1. Organy wymienione w § 4 pkt 1 lit. b i pkt 2 oraz w § 3 pkt 3-7 współdziałają w zakresie:

- 1) zapewnienia bezpieczeństwa lotów w polskiej przestrzeni powietrznej;

- 2) przestrzegania ustalonych procedur koordynacji, identyfikacji oraz przekazywania odpowiedzialności nad lotem statków powietrznych;
- 3) wymiany informacji o sytuacji powietrznej oraz o planowanych i wykonywanych lotach i przelotach, a także podczas prowadzenia akcji poszukiwania i ratownictwa lotniczego;
- 4) wykorzystania przestrzeni powietrznej dla potrzeb zabezpieczenia szkolenia lotniczego;
- 5) zabezpieczenia lotów, które wymagają specjalnej obsługi i posiadające oznaczenie:
 - a) dla lotów rządowych najwyższego szczebla (loty głów państw) – HEAD,
 - b) dla pozostałych lotów rządowych (loty urzędników państwowych innych niż głowy państw - STATE,
 - c) dla lotów w sytuacjach awaryjnych – EMER,
 - d) dla lotów poszukiwawczo-ratowniczych – SAR,
 - e) dla lotów humanitarnych – HUM,
 - f) dla lotów wymagających szczególnie wysokiego poziomu bezpieczeństwa – PROTECTED,
 - g) dla oficjalnie zatwierdzonych lotów medycznych – HOSP;
- 6) wykorzystania przestrzeni powietrznej przez dyżurne siły i środki systemu obrony powietrznej w celu:
 - a) udzielania pomocy załogom statków powietrznych,
 - b) przeciwdziałania naruszeniom granicy państwowej,
 - c) interweniowania w stosunku do statków powietrznych, które:
 - naruszają warunki zezwolenia na lot lub zakazy i ograniczenia w ruchu lotniczym,
 - wykonują lot bez wymaganego zezwolenia,
 - nie podporządkowały się poleceniom przekazywanym na pokład statku powietrznego;
- 7) planowania i realizacji ćwiczeń z wykorzystaniem lotnictwa i innych środków obrony powietrznej w polskiej przestrzeni powietrznej;
- 8) planowania i realizacji innych przedsięwzięć lotniczych, w tym z udziałem załóg i statków powietrznych innych państw;
- 9) prowadzenia wspólnego szkolenia z zakresu zasad zarządzania ruchem lotniczym oraz struktury organizacyjnej i zasad działania organów systemu obrony powietrznej.

2. Wymiana danych i informacji o planowanym i wykonywanym ruchu lotniczym pomiędzy organami wymienionymi § 4 pkt 1 lit. b i pkt 2, a organami wymienionymi w § 3 pkt 3 lit. a-b i pkt 4 lit. a oraz pkt 5-6 jest realizowana w sposób zautomatyzowany za pomocą systemów zbierania i dystrybucji danych o ruchu lotniczym. W przypadku awarii systemu automatycznego wymiana danych i informacji winna być realizowana za pomocą innych dostępnych środków.

3. Bieżąca koordynacja pomiędzy organami wymienionymi w ust. 2 oraz wymiana informacji o wykonywanym ruchu lotniczym dla organów wymienionych § 3 pkt 3 lit. c, pkt 4 lit. b oraz pkt 7 dokonywana jest za pomocą dostępnych środków łączności.

§ 14. Państwowy organ zarządzania ruchem lotniczym współdziała z organami Sił Powietrznych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie realizacji wspólnych przedsięwzięć technicznych dotyczących:

- 1) wyposażania organów służb ruchu lotniczego w sprzęt łączności radiowej;
- 2) wykorzystywania systemów informatycznych i teleinformatycznych, w tym sieci łączności przewodowej do przesyłania danych i informacji o ruchu lotniczym;
- 3) wymiany i wykorzystywania informacji radiolokacyjnej ze sprzętu użytkowanego przez służbę ruchu lotniczego;
- 4) wyposażania lotnisk w systemy nawigacyjne i inne urządzenia wspomagające pracę organów ruchu lotniczego.

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER OBRONY NARODOWEJ

W porozumieniu:

MINISTER INFRASTRUKTURY

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia został opracowany w celu wykonania delegacji ustawowej zawartej w art. 121 ust. 6 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. Prawo lotnicze (Dz. U. Nr 130, poz. 1112).

Na mocy wskazanego wyżej przepisu Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu zostali zobowiązani do określenia w drodze rozporządzenia sposobu współdziałania organów zarządzania ruchem lotniczym z organami Wojsk Lotniczych i Obrony Powietrznej w sposób zapewniający szczególną rolę systemu obrony powietrznej w zakresie przeciwdziałania zagrożeniom bezpieczeństwa państwa z powietrza w czasie pokoju.

W obecnym stanie prawnym brak jest wyczerpujących regulacji normujących zasady współdziałania organów zarządzania ruchem lotniczym z organami Wojsk Lotniczych i Obrony Powietrznej. Natomiast sposób postępowania Wojsk Lotniczych i Obrony Powietrznej w stosunku do obcych statków powietrznych, przekraczających granicę państwową bez wymaganego zezwolenia normuje zarządzenie Ministra Obrony Narodowej z dnia 29 lipca 1993 r. w sprawie warunków wykonywania lotów w przestrzeni powietrznej Rzeczypospolitej Polskiej przez własne i obce wojskowe statki powietrzne oraz sposobu postępowania Wojsk Lotniczych i Obrony Powietrznej w stosunku do obcych statków powietrznych, przekraczających granicę państwową bez wymaganego zezwolenia (M.P. Nr 40 poz. 406, zm. M.P. z 1997 r. Nr 77, poz. 728).

W ramach wykonywania zwierzchnictwa Rzeczypospolitej Polskiej w swojej przestrzeni powietrznej funkcje wykonawcze wynikające z umacniania obronności państwa realizują Wojska Lotnicze i Obrony Powietrznej. Zarządzanie ruchem lotniczym w polskiej przestrzeni powietrznej jest realizowane przez system wojskowych i cywilnych organów ruchu lotniczego. Na podstawie decyzji MON Nr 160 z dnia 25 sierpnia 1999 r. w sprawie udziału w tworzeniu jednolitego systemu zarządzania ruchem lotniczym Wojska Lotnicze i Obrony Powietrznej przystąpiły do wdrażania „Programów Wykonawczych do Koncepcji Jednolitego Systemu Zarządzania Ruchem Lotniczym” w celu dostosowania struktury polskiej przestrzeni powietrznej oraz zasad zapewnienia służb ruchu lotniczego do przepisów i wymogów międzynarodowych. Zgodnie z ustawą Prawo lotnicze art. 5 ust. 1 (Dz. U. Nr 130, poz. 1112) oraz „Programami Wykonawczymi (...)” ruch lotniczy w polskiej

przestrzeni powietrznej będzie zarządzany przez jednostki organizacyjne polskiego państwowego organu zarządzania ruchem lotniczym oraz przez wojskowe organy służby ruchu lotniczego. Właściwe organy Wojsk Lotniczych i Obrony Powietrznej są zobowiązane do realizacji zadań związanych z umacnianiem obronności państwa, a w szczególności z zapewnieniem suwerenności polskiej przestrzeni powietrznej.

W związku z powyższym projekt rozporządzenia określa zakres oraz zasady współdziałania organów zarządzania ruchem lotniczym z organami Wojsk Lotniczych i Obrony Powietrznej. Jednocześnie określa właściwe w tej mierze organy zarządzania ruchem lotniczym oraz organy systemu obrony powietrznej Wojsk Lotniczych i Obrony Powietrznej.

Realizacja przedsięwzięć wynikających z projektu rozporządzenia nie spowoduje skutków finansowych. W dziedzinie uregulowanej w projekcie rozporządzenia nie ma obowiązku przeprowadzenia konsultacji społecznej ani też dyskusji publicznej.